

Nu de puțini ani rotunjimea noului mileniu în care am trecut etala provocarea unui nou început. Emoțiile milenariste au trecut, întrebările, speranțele, dar și deziluziile au rămas și ne secondează biografia la fel de atent ca și în anii trecuți. Și totuși, multe s-au schimbat, între altele ritmul vieții și nevoia de comunicare.

Acest ultim cuvânt – **comunicare** – aș spune că este mesajul central al revistei pe care avem bucuria s-o oferim azi spre lectură. Din nevoia de comunicare, parcă imperfect împlinită în colocviile profesionale sau în firești discuții colegiale, s-a conturat ideea unei noi publicații mureșene.

Reflexii despre esența lecturii, investigații patrimoniale ce înnobilează orice bibliotecă, întâlniri în dialog cu profesioniști ai domeniului, tentația informatizării în biblioteci urbane, dar și rurale, răsfațul poeziei, rigurozitatea legislativă, confesiuni despre activitățile diferitelor secții, sunt toate nu doar simple sugestii de lectură, cât mai ales prime mesaje pe care echipa redacțională și semnatarii articolelor au vrut să le transmită prin acest număr inaugural. Ele reușesc să susțină destul de convingător cele două modele de bibliotecă, spre care ne îndrumă, de altfel, și bibliografia de specialitate: modelul tradiționalist, conform căruia menirea bibliotecii este una educativă, de ghid fundamental în universul cunoașterii, și modelul modernist, care amalgamează noile tehnologii de difuzare a informației cu miracolul livresc.

Să mai amintim și că Biblioteca Județeană Mureș nu se află la prima experiență editorială de acest fel: anuarul **Libraria**, din care au apărut deja patru tomuri, s-a impus între publicațiile reprezentative din țară care găzduiesc studii și articole riguroase de biblioteconomie. Doar că, în paralel cu amintitul anuar, revista **Bibliotheca Marisiana** propune un alt fel de mesaj: cel al unei publicații deschise dialogului mai ales între bibliotecarii mureșeni, din mediul urban ca și din cel rural, din bibliotecile publice și cele școlare, din rețeaua universitară și cea academică. Fiindcă, în esență, cu toții acceptă aceeași provocare: „de a întreține memoria unei culturi” (Henri Jean Martin). Fiindcă și cu ajutorul lor, de multe ori eroi necunoscuți ai cotidianului cenușiu, salvând memoria comunității dovedim că „ziua de astăzi se trage din cea de ieri, iar ziua de mâine este rodul trecutului” (Jacques Le Goff).